

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL) har den 18. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 16 ad L 62 til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

19. november 2015

Spørgsmål nr. 16:

Betingelserne for, hvornår frihedsberøvelse efter lovforslaget vil kunne anvendes til at sikre muligheden for udsendelse af afviste asylansøgere, er beskrevet i lovforslagets bemærkninger punkt 2.8.2.1. Vil ministeren redegøre for, hvorvidt afviste asylansøgere fra henholdsvis Somalia (uden for Somaliland), Iran, Irak og Afghanistan og statsløse afviste asylansøgere, der skal udsendes til henholdsvis Gaza, Vestbredden og Libanon, ud fra den nuværende situation (november 2015) henset til udsigten til udsendelse fra Danmark, vil kunne frihedsberøves for at sikre muligheden for udsendelse efter lovforslagets bestemmelser? Såfremt der for nogle af de anførte lande eller nationaliteter er tale om, at kun visse etniske grupper eller visse typer af asylansøgere (enlige mænd, enlige kvinder, børnefamilier, uledsagede mindreårige etc.) vil kunne frihedsberøves efter de foreslåede bestemmelser, bedes dette specificeret.

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2015 - 572

Svar:

Efter den foreslåede ændring af udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., skal der fremover så vidt muligt ske frihedsberøvelse af en afvist asylansøger. Dette indebærer, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der bl.a. er reel udsigt til udsendelse.

Der vil *for det første* være reel udsigt til udsendelse, hvis der er tale om udsendelse til lande, hvortil der løbende eller regelmæssigt gennemføres tvangsmæssige udsendelser. Det er i den forbindelse uden betydning, om udsendelsen i almindelighed gennemføres i forhold til få personer ad gangen, så længe der løbende eller regelmæssigt sker tvangsmæssige udsendelser.

Der vil *for det andet* være reel udsigt til udsendelse, hvis der er tale om udsendelse til lande, hvortil der gennemføres tvangsmæssige udsendelser, men hvor udsendelserne ikke foregår regelmæssigt og typisk kræver en større myndighedsindsats. Der kan her være tale om udsendelse til lande, hvor der er en længere sagsbehandlingstid, og gennemførelse af udsendelsen derfor går langsomt. Der kan endvidere være tale om lande, hvortil kun bestemte grupper af afviste asylansøgere kan udsendes.

Der vil *for det tredje* være reel udsigt til udsendelse, hvis der er tale om udsendelse til lande, hvortil der er en forventning om, at der kan ske udsendelse, uanset at der ikke er

eller kun er begrænsede konkrete erfaringer med udsendelse til det pågældende land. Ingen af de lande, der er nævnt i spørgsmålet, vil aktuelt være omfattet heraf.

For en række lande er udsendelsessituationen imidlertid meget fastlåst, og der gennemføres ikke tvangsmæssige udsendelser, fordi hjemlandet ikke ønsker at samarbejde herom. I disse tilfælde vil der ikke kunne ske frihedsberøvelse efter den foreslåede udvidede adgang til frihedsberøvelse, før de generelle udsendelseshindringer ophører.

Det vil bero på en konkret vurdering af den aktuelle udsendelsessituation i forhold til det enkelte land, om der er reel udsigt til udsendelse. Som eksempel på et land, hvortil der aktuelt gennemføres tvangsmæssige udsendelser, men hvor udsendelserne ikke foregår regelmæssigt og typisk kræver en større myndighedsindsats, kan nævnes Afghanistan, hvortil der som udgangspunkt kun gennemføres tvangsmæssige udsendelser af enlige mænd. Som eksempel på et land, hvor udsendelsessituationen er meget fastlåst, kan nævnes Iran.

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft